

13. Když jsme bydleli v moři, zdravili jsme všechny ryby, ty nám ale na pozdrav nikdy neodpovídaly. Jakmile se strhla bouřka, plavali jsme u hladiny a dívali se, jak nad námi burácejí vlny, zlehka jsme se pohupovali a představovali jsme si, že létáme. Pod námi byla voda klidná. Mohli jsme se pohybovat, jak jsme chtěli, protože jsme se vznášeli. Někdy jsme se při hraní přetočili vzhůru nohama nebo na bok, až jsme zapomněli, kde je nahoře a kde dole a kde vlevo a kde vpravo. Pak jsme zas plavali dolů, až ke dnu, kde byla spousta mušlí a raků a věcí, které lidé naházeli do vody. Jednou jsme tam našli velkou loď. Na stolech v jídelně byly ještě talíře a v lodní kuchyni se v příbornících proháněly ryby.

Bratr viděl čtyři úhoře, dědeček udělal tři kotrmelce, maminka našla dvě perly. Na náhrdelník to však nestačilo, ani když potom babička našla ještě jednu. Ale tatínek pod vodou nic neviděl. A tak jsme se přestěhovali ke strýčkovi na klobouk.

